

THE DAMNED

[AZ ÁTKOZOTT]

GARACZI LÁSZLÓ

Wendy a négy perces felvétel során a PNB-510-es bulldog-orru iskolabuszt frontálisan belevezette a száz televízióból épített barrikádba. Az irtózatoss csattanás a fülén és az eustach-kürtjén keresztül a méhéig hatolt, egyébként épen és sértetlenül ugrott elő a lángoló törmelékek közül, nőiesnek éppen nem mondható öklét a koromszínű ég felé lökte, és Madrid védőinek jól ismert, hősiess pózába merevedett.

A Damned című video-produkció Odeon-beli bemutatója után Wendy egy egészséges fiúgyermeknek adott életet, akinek azonban soha nem nőtt szakáll az arcán, aki tizenhat éves korában szebb volt, mint David Bowie, és aki egy reggel arra ébredt, hogy a teste ívben megfeszül, mintha száz felé akarna szakadni, nyála a hernyóselyem párnahuzatra folyik és bizonytalan, mályvaszínű foltot hagy rajta.

Abban a percben a képernyőkön apró, fényes pontok cikáztak keresztül, az emberek körtefa dohányzóasztalukra csaptak: kontakthiba, mondták, a feleségük bekukkantott a konyhából, ananászos kacsasült ingerlő illata kúszott a milliárdnyi sziszegő TV-készülék felé, - mégse történt semmi.

Wendy O. Williams tizenhat éves fia, akinek immár egyetlen hivatása e földi létben, hogy dalokat írjanak hozzá, hogy istenként tiszteljék, hogy rettegjenek tőle; akinek egyetlen hivatása e földi létben, hogy úgy szeressék, mint senki mást, csak feküdt az ágyában, feje mellett a hernyóselyem párnahuzaton egy bizonytalan, mályvaszínű folt, fejében - mint öt irtózatoss csattanás - öt szó: mindent látok és mindent megengedek.

A MEGISMERÉS ELEMI VÁGYA

Albert Camus
Herakleitosz

Mindenkinek a legelemibb vágya, hogy megismerje a legelemibb vágyait, melyek között csak primus inter pares a Megismerés elemi vágya. Mindenkinek a legelemibb joga, hogy megismerje a legelemibb jogait, melyek között csak primus inter pares a Megismerés elemi joga. Ez azon ősi titkok közé tartozik, melyek apáról fiúra szállnak, melyekből az apák és fiúk egy árva mukkot sem mernek megérteni, máskülönben jönnek a fehér köpenyes primus inter paresek, és elszállítják az Apát, a Fiút és a Megismerést.

Jobbik esetben azonban a Megismerés belekukkant a Kárársz Mari dekoltázsába, és így szól: - Kegyetlen ez a megvilágítás, aládúcolja a ráncaidat.

Jobbik esetben azonban a Megismerés a himlőhelyes pincért Mesternek szólítja, azon célból, hogy bélszín gyanánt bélszínt kapjon tőle.

Jobbik esetben a Megismerés hazamegy, és kiveszi a kádból a Vörösszárnyú keszeget. - Igazítsd oda...! - sziszegi a nőnek -, minden más szerelem unintelligens. - Igazi csoda! - sikongja kéjjel a Mari - primus! primus!
- ...inter pares - mondja a Megismerés - :

/ első befejezés /

"amikor mindannyian bűnösök leszünk, az a demokrácia."

/ második /

"láthatatlan illeszkedés a láthatónál erősebb."

EGYENES KÖR

/ Régóta fenem a fogam a cakkosfülűre.
Egyelőre nem nyomulok, csak türemkedek.
Lazítok, türemkedek, aztán alázódulok.
Egyszer aztán bevarrok neki vagy kétszer. /

Elég metafizikus itt a sátorvászon alatt.
Mindentől egyenlő távolságra vagyok.
Még csak lelkizünk, de már izzad a tenyere.
Kettőnk közül én vagyok az egyik.
Tetszik neki az artikulált emberi beszéd.
Kompenzál: hallgat a sötétségben.
Van egy ötletem, egy olyan mellékszöngé.
Ha nem nézek oda, akkor megmutatod?
Valamiképp tetszik neki az egyenes beszéd.
Valamiképp mostan a cakkosfülűre zuhanok.
Valamiképp elfogy azonnal a levegőm.
Valamiképp, ó, ezek a rettenetes fülek.

Most tizenöt centire vagyok mindentől.

Mégis egy kicsit be vagyok csípve.
Forgolódom, mint a tőkés hatalmak.
De elfogy aztán a leve-leve-leve.
Aztán néha mindig annyira unom már.
Mert aztán néha mindig annyira kicsike.
/ Már csak tíz centire vagyok mindentől. /
Tetszik neki az artikulált emberi beszéd.
Kompenzál: hallgat benne a sötétség.
Csak azért szerettél, mert tetszettél nekem.
Már csak lelkizünk, de még izzad a tenyere.
Minden egyenlő távolságra van.
Istenem, kettőnk közül én vagyok az egyik.

/ Régóta fenem a fogam a tányérszájúra.
Egyelőre nem nyomulok, csak türemkedek.
Lazítok, türemkedek, aztán alázódulok.
Egyszer aztán bevarrok neki vagy kétszer. /

CIRMOSCICA

lopakodik a
rubicfal mentén a
farka égnek áll elegánsan
csak a hegye kunkorodik
emelinti-hajlítja négy puha mancsát
de mikor az összecsócsált díszpárnák eltiport hússaláta
és az aranyfilteres szivarkák csillogó roncsai között megpillantja
a GENERÁLIST aki hátul összekulcsolt kézzel mozdulatlanul és
vészjóslóan magasodik a szoba közepén mintha a gimnasztyorka
szabása minden más testtartást sőt minden moccanást
lehetetlenné tenne számára akkor lelassul
a cica mozgása mintha sűrű
kocsonyás közegbe
hatolna szeme
résnyire
szűkül
vár valami
biztos jelre
de jobb mellső lábát
kecsesen otffelejti a levegőben
mintha kézcsókra nyújtaná végre elszánja magát
jaj de büdi büdi lábszag van mert a GENERÁLIS itt bent van
kiáltja merészen és szaporán kapkodva négy puha mancsát
szeme sarkában az ormótlan khaki-obeliszkkal
egy iramodással eltűnik örökre
a pezsgőlében ázó ernyedt
díszpárnák halmai
mögött